

[Formanden.]

nyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i færdselslov.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1992, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 365).

Der var stillet to ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Victor Gram): Det spørgsmål, der i væsentlig grad har været omfattet af udvalgets drøftelser, er spørgsmålet om de motorsagkyndiges forhold, deres ansættelsesforhold fremover samt selve organiseringen af motorsagkyndig-institutionen som sådan, altså en vis rationalisering. Med hensyn til det sidste har ministeren oplyst, at der i slutningen af 1955 er nedsat et særligt udvalg, som skal overveje en rationalisering af motorsagkyndig-institutionen. Da det vil være nødvendigt at se resultatet af dette udvalgs arbejde, før man går i enkeltheder med den fremtidige organisation, har udvalget ønsket, at der i loven blev åbnet mulighed for en revision af den paragraf i loven, som omhandler disse spørgsmål, og ministeren har stillet et ændringsforslag herom, således at afsnit A i § 2 optages til revision inden udløbet af folketingsåret 1957-58.

Derudover har den højtærede justitsminister stillet et ændringsforslag, som tager sigte på under visse forhold at kunne regulere procentsatserne ved aflønningen under afsnit C i loven.

Et mindretal, det ærede medlem hr. Tholstrup, har ikke kunnet medvirke til

gennemførelsen af den foreslåede affattelse af færdselslovens § 57 og vil motivere sin stilling her i salen.

Udvalgets flertal indstiller lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Vagn Bro: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det høje ting her ved anden behandling at stemme for de to af justitsministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Det første giver sig selv, nemlig spørgsmålet om de motorsagkyndige, som fortsat lønnes med en vis gebyrandel, og det ændringsforslag kan vi fra vor side ganske tiltræde.

Det andet ændringsforslag går ud på, dels at loven træder i kraft den 1. maj 1957, dels at der optages en revisionsbestemmelse af hensyn til aflønningen af de motorsagkyndige og for øvrigt ikke mindst af hensyn til de kvalifikationer, man i almindelighed bør kræve af dem.

Nu er der, som det er oplyst af ministeren, nedsat et udvalg, og jeg mener, at udvalget skal have lov at arbejde i fred — tavshed, mens retten sidder! Jeg håber, udvalget vil komme til et godt resultat, som vi her i tinget kan bygge videre på. Det forekommer mig dog rimeligt, at jeg anfører, at der allerede ved første behandling var et flertal, der mente — og jeg er tilbøjelig til at tro, at alle partier i virkeligheden er enige heri — at vi har krævet en for høj standard af de almindelige motorsagkyndige her i landet. Jeg tror, det i det lange løb vil være det rigtige, at det i højere grad bliver praktiske politifolk eller mekanikere, der får dette arbejde, og at man så til de meget vanskelige sager, skal vi sige 2—3 pct. af sagerne, har højt kvalificerede folk. Det vil jeg håbe vi kan få gennemført, og jeg tør sige, at skulle udvalget også finde dette sagligt begrundet, vil det have et åbent folketing til at modtage en sådan ordning.

Nu skal jeg kun føje til, at disse forhold er noget af det, jeg arbejder med hver dag og dog kender noget til, og det er min anskuelse, at vi på denne måde vil komme et skridt videre. Det er givet, at de folk, som nu i en årrække har arbejdet i statens tjeneste, skal være sikret de lønninger, som omtales i lovforslaget. Det betyder for nogle af dem, at de får noget mere, for andre,